

et virginitate) ornata, virtutum geminoque mentis pariter et corporis decore præfulgida, in celestibus cognita caeli civium in se provocavit aspectus : ita ut et Regis animum in sui concupiscentiam inclinaret, et caelestem nuntium ad se de supernis delegaret. *Ibid.*, homil. 2.

819. Maria virginem se obliata, gloriatur de humilitate : et tu negligendo humilitatem, blandiris tibi de virginitate. *Ibid.* homil. 4.

820. Virginitas in corpore nihil proderit, si humilitas a corde discesserit. Serm. 21, *ad Soror.*

S. DONAV. 821. Sine pudore et humilitate, virginitas parum valet. *De Medit. vite Christi*, cap. 4.

S. FULGENT. 822. Virgo Christi non potest Christo, nisi cordis humilitate conjungi : Fili enim Dei thalamus elatas virgines non recipit, et humilis sponsus a connubio suo superbas expellit. Epist. 3, *ad Probam*, cap. 18.

GRATIANUS 823. Virginitatem cum humilitate admiramus, et continentiam cum castitate, quam acceptissimam Deo dicimus. In *Decret.*, part. 1, dist. 30, can. *Iiac.*

HUGO A S. VICTORE. 824. Vide quanta virtus sit humilitas : socia est humilitatis virginitas, et socia est virginitatis humilitas ; non tamen potest, si ab est humilitatis, satisfacere virginitati, potest autem ceteris abes virginitas satisfacere, si habeatur vera humilitas. Serm. 83, *de Divers.*

JOAN. TRITH. 825. Præ omnibus inter virtutes ceteras decorat virginitatem humilitas : quia sine humilitate, nulla Deo placebit virginitas. *Prosec.*

826. Frustra ergo se gloriatur virginem, quae superbia fastu inflata de sua mente expulit humilitatem.

827. Sine enim humilitate non est sincera virginitas ; quia virginitatis ornatus, in humilitate resplendet. Epist. 3, *ad Quosdam moniales.*

PETRUS BLESSENS. 828. Collactaneae virtutes sunt, virginitas et humilitas. Serm. 35, *de Omnib. Sanct.*

VIRGINITAS ET JEJUNIUM. Vide Jejunium et Virginitas supra.

VIRGINITAS ET MISERICORDIA.

S. JOANNES CHRYSOST. 829. Nihil sane tenebrosius est, quam virginitas oleo carens. Homil. 79 *Oper. perf. super Matth.*

S. AMBROS. 830. Ubique in virgine omnes singularum virtutum est pudor ; hic individuis debet esse virginitati, sine quo non potest esse virginitas. Lib. 2, *de Virginit.*

831. In virgine pudor ornatur aetatem, taciturnitas commendat pudorem. *Ibid.*, lib. 3.

832. Virginitatis dos quedam est verecundia,

quæ commendatur silentio. *De Instit. virg.*, cap. 1.

833. Verecundia semper est comes individua s. ORTIL. integræ virginitatis et continuæ castitatis. Serm. 12, *de Assump. B. M.*

VITA ET DOCTRINA. Vide Doctrina et Vita supra.

ZELUS ET CHARITAS.

S. HIERONIMUS. 834. Quo zelus fervidior, ac vehementior spiritus, profusiorque charitas, eo vigilantiori opus est scientia, quæ zelum suppressat, spiritum temperet, ordinet charitatem. Serm. 49, super *Cant.*

835. Oportet prorsus vino zeli in charitate ferventis aestuati, qui aliis præsidet. Lib. 5 *Florum*, cap. 4.

ZELUS ET COMPASSIO.

836. Cum adierit compassionis affectus et zelus justitiæ, necesse est ut adsit spiritus discretionis. Serm. 2 *Pasche.*

HUGO CALIEN. 837. Correctionis zelus debet sequi compassionem ; nam compassio sine zelo correctionis, remissum facit correctorem ; et zelus sine compassione, severum. Super *Genes.*, cap. 34.

S. JOANNES CHRYSOST. 838. Zelus veniam negans, potius furor est, quam zelus ; et admonitio misericordiam carens, tortura quedam est. Homil. *de Habenda cura salutis proximi.*

ZELUS ET DISCRETIO.

S. HIERONIMUS. 839. Cum adierit compassionis affectus, et zelus justitiæ, necesse est, ut adsit spiritus discretionis, ne forte cum oporteat hunc exhiberi, ille procedat, et indiscretio ipsa confundat universa. Serm. 2 *Pasche.*

840. Virtus discretionis absque charitatis fervore jacet, et fervor vehementis absque discretionis temperamento præcipitat. *Prosec.*

841. Laudabilis, cujus fervor discretionem origit, et discretio fervorem regit. Serm. 23, super *Cant.*

842. Ubi vehemens emulatio, ibi maxime discretio est necessaria, quæ est ordinatio charitatis. *Ibid.*, serm. 49.

HUGO CALIEN. 843. Ignis et gladius, zelus et discretio. Zelus si solus est, errat : discretio si sola est, inficit. Super *Genes.*, cap. 22.

ZELUS ET JUSTITIA. Vide Justitia et Zelus supra.

ZELUS ET PATIENTIA.

844. Patientia parum valet sine zelo, et minus valet zelus sine patientia. Super II *Reg.*, cap. 23.

ZELUS ET SCIENTIA. Vide Scientia et Zelus supra.

ZELUS ET SIMPLICITAS. Vide Simplicitas et Zelus supra.

VIRTUTUM ET VITIORUM CONFLICTUS. Vide Conflictus.

VISIO DEI.

GLOSS. ORD. Definitio. Visio Dei, cognitio est. Super *Luc.*, cap. 11, in illud : *Videntes eum.*

SENTENTIE PATRUM.

S. AMBROS. 1. Nemo potest amictu vestitus philosophiæ, in habitu scilicet sapientiæ secularis, Christum videre. Lib. 3, *de Virginitatibus.*

2. Nemo magis potest videre divina, nisi qui humilitatis suis concius, nescit extollere. *De Viduis.*

3. Non in loco Deus videtur, sed mundo corde, nec Deus circumscribitur visu. Lib. 1, super *Luc.*, cap. 1, in illud *Matth.* v : *Beati mundo corde, etc.*

S. ANSELMUS. 4. Quid faciet Domine servus tuus ? anhelat videre te, et nimis abest facies tua. In *Prosologia*, cap. 1.

S. AUGUST. 5. Illud totum comprehenditur videndo, quod ita videtur, ut nihil ejus lateat videntem. Epist. 112, *ad Paulinum*, cap. 9.

6. Illi qui sapiunt, contentur mente videre quod verum est. Epist. 112, *ad Paulinum*, cap. 23.

7. Nisi ab hac vita quisque quodammodo moriatur, sive omnino exiens de corpore, sive ita aversus et alienatus a carnalibus sensibus, in Dei non subvenitur visionem. Lib. 12, *de Genesi ad litteram*, cap. 27.

8. Est illud summum bonum, quod purgativissimis mentibus cernitur, et a se propterea cerni comprehendique non potest : quia humane mentis acies invalida in tam excellenti luce non figitur, nisi per justitiam fidei nutrita vegetetur. Lib. 1, *de Trinit.*, cap. 2.

9. Tanto Deum purius cernit homo, cum se solum invenit. *De Spiritu et anima*, cap. 57.

10. Tanto libentius, quanto dulcius Sancti Deum aspiciunt in æterna vita, cujus aspectus plus, facies decora, eloquium dulce. *Prosec.*

11. Illum videre summa felicitas est, summa jucunditas, vita æterna, et vita beata. *Ibid.*

12. Quanto flagrantius diligimus Deum, tanto certius sereniusque videmus. Lib. 8, *de Trin.*, cap. 9.

13. Quam stulti sunt, qui Deum istis exterioribus oculis querunt, cum corde videatur. Lib. 1, *de Serm. Domini in monte*, super : *Beati mundo corde.*

14. Quemadmodum lumen hoc videri non potest, nisi oculis mundis : ita nec Deus videtur, nisi mundum sit illud, quo videri potest. *Ibid.*

15. Illa visio Dei tantæ pulchritudinis visio est, et tanto amore dignissima, ut sine hac, quibuslibet aliis bonis præditum atque abundantem, non dubitet Plotinus infelicissimum dicere. Lib. 10, *de Civit. Dei*, cap. 16.

16. A sordibus animi quanto est quis purgatus, tanto veram Deum facilius intuetur. *De Unit. credendi*, cap. 16.

17. Quidquid laboras, ut visio hæc : tota enim merces nostra visio est. Super *Psalms. xc.* conc. 2, vers. ult.

18. Si quotidie oporteret nos tormenta perferre, si ipsam gehennam longo tempore tolerare, ut Christum in gloria sua videre possemus, et sanctis ejus sociari, nonne dignum esset pati omnia quod triste est, ut tanti boni, tantæque gloriæ participes haberemur ? In *Soliq. anime*, cap. 17.

19. Lux beatissima non nisi a purgativissimis oculis videri. *Ibid.*, cap. 34.

20. Deum videre vis ? prius cogita de corde mundando : quicquid ibi vides quod displicet Deo, tolle. Serm. 2 *Ascens.*

21. Sine pace Deum videre non potes. Serm. 28, *ad Fratres in eremo.*

22. Quæ merces fidei, aut quod omnino vel nomen fidei est, si modo vis videre quod teneas ? *Prosec.*

23. Non debes ergo videre quod credas, sed credere quando non vides, ne cum videris erubescas. Serm. 1, *Dom.* 23, post *Trin.*

24. Ipsum verum non videbis, nisi in Philosophiam totus intraveris. Lib. 2, *contra Academic.*, cap. 3.

25. Noli abscondere a me faciem tuam : moriar ne moriar, ut eam videam. Lib. 1 *Conf.*, cap. 5.

26. Doleo quod te non video, et meipsum consolatur dolor. Epist. 32.

27. Deus cum absens putatur, videtur : et cum præsens est, non videtur. Epist. 112, cap. 6.

28. Qui potest Deum invisibiliter videre, ipse Deo potest incorporaliter adhærere. *Ibid.*, cap. 15.

29. Nobis fidei merces, visio Dei promittitur. Epist. 6.

30. Si credendo diligimus quod nondum videmus, quanto magis cum videre cœperimus ? Lib. 1, *de Doctr. christi*, cap. 38.

31. Credimus quod non videmus, ut videre quod credimus mereamur. *De Catech. rud.*, cap. 25.

32. Si videre Deum malum est, non est bonum Deus ; bonum autem est Deus, bonum est igitur Deum videre. *De duob. animab.*, cap. 12.

33. Nimis insipienter dicitur tantum amari Deum antequam videatur, quantum amabitur cum videbitur. Lib. 3, ad Bonifac. cap. 7.
34. Sapientia Dei videri oculis non potest. Tract. 3, super Joan.
35. Modo credimus, non videmus: pro ista fide premium erit videre quod credimus. *Ibid.*
36. Quia et nos tunc diligimus credendo quod non videmus, tunc autem diligemus videndo quod credimus. *Ibid.*, tract. 75.
37. Credimus in quem non videmus, ut aliquando videamus. Tract. 4, super Epist. Joan.
38. Si amamus cum non videmus, quomodo amplectemur cum videbimus? *Ibid.*, tract. 5.
39. Attende que vides, credo que non vides. Non poteras videre Deum, poteras hominem: Deus factus est homo, ut in uno tibi esset, et quod videres, et quod crederes. Homil. 32, ex Quinquag. homil., cap. 4.
40. Prius formos audivim, quam hœtifices visum: quid intendis oculum? aurem para. *Prosec.*
41. Visio desideras Christum? oportet te prius audire eum: immensa est ejus claritas, visus tuus angustus, et non potes ad eam: potes audiri, sed non aspectu. Serm. 28, super Cant.
42. Quibus Deus apparet, nil videre desiderabilius volunt, nil possunt delectabilius. *Ibid.*, serm. 31.
43. Divina inspectio eo differentior est ab aliis, quo interior: cum per ipsum dignatur invisere Deus animam querentem se, quo ad querendum toto se desiderio et amore devorit. *Ibid.*
44. Visio Dei non torret, sed mulect, inquietam curiositatem non excitat, sed sedat; nec fatigat sensus, sed tranquillat: hic vere quiescitur. *Prosec.*
45. Tranquillus Deus tranquillat omnia, et quietum aspiciere, quoscere est. *Ibid.*, serm. 23.
46. Visione sublimi et suavi videtur Deus ab anima humilii. *Ibid.*, serm. 45.
47. Deo credidisse, vidisse est. *Ibid.*, serm. 70.
48. Beati spiritus visione saliantur, dulcedine ebriantur, claritate sociantur. In suis *Sent.*, verbo Beati.
49. Quid felicius, quid beatius, quam perfrui visione Dei? Serm. 10, in *Cana Dom.*
50. Dei faciem si omnes damnati in inferno viderent, nullum dolorem, nullam penam, nullam tristitiam sentirent. Serm. 4, *Dom. 2, post Pascha.*
51. Nunquam potest videri Deus, nisi procul a visu sit mundus. Serm. 4, de *Convert. S. Pauli.*
52. Quid est quod non videant, qui videntom omnia vident? Serm. 1, de *S. Michaelo.*
53. Quanto quis fuerit hic inventior, tanto Dei postea visio erit suavior. *Prosec.*

S. BERNARD.

S. BONAV.

54. Quanto tunc Deum desideramus ardentius, tanto ipsum tunc intuebimur claris. Serm. 2, *Dom. 2, post Pascha.*
55. Dominus videt omnes simplici notitia generali: bonos in gratia spiritali, malos in ira judiciali, beatos in gloria aeternali. Videt omnes communiter, bonos amicaliter, malos terribiliter, beatos ineffabiliter. *Ibid.*
56. O quam dilectores suos Deus juvande videbit! ubi nil in eis videbit, quod oculis displicebit. *Ibid.*
56. bis. Beati qui corporaliter, beatores qui spiritaliter, beatissimi qui aeternaliter vident Christum. Serm. 1, *Dom. 12, post Pent.*
57. Dei visio tam jucunda est, quod si quis in inferno existeret, et Deum videret, nullum omnino dolorem sentiret: quia dolorem magnum major delectatio absorberet. Serm. 7, de *SS. Apostolis.*
58. Tam delicata est divina visio, tanto amore dignissima, ut quidquid homo possidet, illa non habita non faciat hominem beatum, sed miserum. Serm. 3, de *uno Mart.*
59. Illum Solem justitiae conspiciere nequeunt, nisi qui eum mundis et sanctis mentibus influantur. Super *Psal. LVII*, vers. 8: *Non viderunt solem.*
60. Deum humanus non potest videre sensus, nisi qui splendor ipsius fuerit claritate perfusus. Super *Psal. LXVI*, vers. 4.
61. Deum videre non poteris, cum oculi tibi non sint, quos Deus fecit, sed quos diabolus infecit. *De Discip. et habitu virgin.*, cap. 7.
62. Carneis Deum videre oculis nemo sane poterit, quod enim corporis experts est, corporis oculis comprehendi non potest. *Catech.*, 9.
63. Quisquis est ex Deo, hic videt Deum. Super *Epist. I Joan.*, cap. 1.
64. Vere beati sunt, quorum rex est Christus, et qui aeterna ejus visione perfrui mereantur. Super *III Reg. x.*
65. Non videt Deum, qui terrenis inhaerent. Super illud *Psal. v: Astabo tibi et videbo.*
66. Visio Dei, cognitio Dei est. Super *Luc.*, cap. II.
67. Nemo Deum videt, nisi prius Deo appareat: sol enim sua luce facit nos videre, ita et Deus. Super illud, *Psal. LXIX: Apparui tibi et viderem.*
68. Sancti omnes quando in Dei visione proficiunt: quanto magis divinitatis interna conspiciunt, tanto magis se nihil esse cognoscunt. Lib. 18 *Moral.*, cap. 27.
69. Qui perversus est, neque hoc potest videre quod est. *Ibid.*, lib. 24, cap. 6.

CASSIODOR.

S. CYPRIAN.

S. CYRILLUS IHEROSOL.

DIDYM. ALEX.

GLOSS. GEN.

GLOSS. INT.

GLOSS. GEN.

S. GREGORIUS MAGNUS.

CASSIODOR.

S. CYPRIAN.

S. CYRILLUS IHEROSOL.

DIDYM. ALEX.

GLOSS. GEN.

GLOSS. INT.

GLOSS. GEN.

S. GREGORIUS MAGNUS.

REGO CARD.

70. Aeterna contemplatione agitur, ut omnipotens Deus, quo magis visus fuerit, eo magis diligatur. *Ibid.*, lib. 25, cap. 7.
71. Sola Dei visio, vera mentis nostrae refectio est. *Ibid.*, lib. 31, cap. 19, num. 35.
72. Quantalibet intentione adhuc peregrina mens satagat videre lucem aeternam sicut est, non valet; qui hanc ei damnationis susceperit abscondit. *Ibid.*, lib. 4, cap. 23, num. 26.
73. Longe dispariliter videt creator se, quam videt creatura creatorem. *Prosec.*
74. Visio nostra vel requies, erit utcuque similibus visioni vel requiei Dei, sed aequalis non erit. *Ibid.*, lib. 18, cap. 28.
75. Aeterna contemplatione agitur, ut omnipotens Deus, quo magis visus fuerit, eo amplius diligatur. *Ibid.*, lib. 25, cap. 4.
76. Anima videnti Creatorem, angusta est omnino creatura: quamlibet etenim parum de luce Creatoris aspexerit, breve ei fit omnia quod creatum est. *Prosec.*
77. Quia ipsa luce visionis intimae mentis laxatur sensus, tantumque expanditur in Deo, ut superior existat mundo, fit vero ipsa videntis anima etiam super ipsum. Lib. 2 *Dialogi*, cap. 35.
78. Animus in visione Dei raptus, videre sine difficultate potest omne quod infra Deum est. *Ibid.*
79. In caelo omnes communi claritate Deum conspiciunt: quid est quod illi nesciant, ubi scientem omnia sciunt? *Ibid.*, lib. 4, cap. 35.
80. Omnipotentem Dominum fide videre non potest, qui sanctae Ecclesiae Doctoribus fidem non adhibet. Lib. 3, in *I Reg.*, cap. 1.
81. Si Deus est vita, qui non videt Deum, vitam non videt. Orat. 6, de *Beatitud.*
82. Videre Deum, vita sempiterna est. *Ibid.*
83. Deum videre, vita animae est. *De six qui prematurae arripuntur.*
84. Si juxta Ecclesiasten radix sapientiae est timere Deum, fructus sapientiae quis est, nisi videre Deum? In *Regula monachor.*, cap. 27, de *Fide.*
85. Frustra cordis oculum erigit ad vivendum Deum, qui nondum idoneus est ad videndum seipsum. Lib. 3, de *Anima*, cap. 6.
86. Si queris, utrum possit Deus videri? respondendo, potest. Videri autem potest, cum vult, sicut vult: plurimis enim visus est, non sicuti est, sed quasi specie illi placuit apparere. Lib. 2, de *Sacram.*, part. 18, cap. 16.
87. Omnes Christiani Deum fide vident, intellectu theologi, contemplatione religiosi, speculatione prelati, et ab eo suspensione fugiunt. *Prosec.*
88. Christiani fugiunt ad temporalia, theologi ad dignitates religiosi ad negotiationes seculares,

- prelati vero fugiunt ad curas seculi. Super *Psal. xxx.*
89. Visione Dei nihil est delectabilius. Super *Psal. cXLV.*
90. Omnis, qui videt Deum, humiliat se: et quanto plus videt, tanto plus se humiliat: et quanto plus se humiliat, tanto plus se Deus ei manifestat. Super *Prov.*, cap. 30.
91. Nulla poma major, quam carere visione Dei. Super *Ecclesiasten*, cap. 4.
92. Mundo corde promittitur Dei visio; ut qui mundum habet oculum mentis, clare videat Deum. Super *Matth.*, cap. 5.
93. Frustra ad conspectum Dei tendit, qui viderum contagia non declinat. Collat. 14, *Abbat. Nesterotic.*, cap. 2.
94. Is beatus est, cuius mundus et purus est animus: ab hoc enim uno Deus cerni potest. *Epist. ad Zenon.*
95. Mens hominis tenebroso corporis domicilio circumseptam, longe a Dei perspective submota est. *De Ira Dei*, cap. 1.
96. Mens virtutibus vacua, ad divinum non accedat aspectum. *De Casto Convul.*, cap. 19.
97. Deus hic nec videri potest, visu clarior est: nec comprehendi potest, nec estimari. In suo *Oratione.*
98. Quem colimus Deum, nec ostendimus, nec videmus: imo ex hoc Deum credimus, quod cum sentire possumus, videre non possumus. *Prosec.*
99. In operibus enim ejus, et in mundi omnibus motibus virtuleum ejus semper presentem aspiciamus: cum tonat, fulgurat, fulminat, serenat.
100. Nec miraris, si Deum non vides: Deum oculis carnalibus vis videre, cum ipsam animam tuam, qui vivificaris et loqueris, nec aspiciere possis, nec tenere. *Ibid.*
101. Christus ab humilii possidetur, et a mundo corde conspiciatur. *Epist. ad Desiderium.*
102. Qui Christum videre querit, oculum unde Christus est, non terram, intueatur. Serm. 54.
103. Deum qui vult videre, visionis ejus discat tenere mensuram. *Ibid.*, serm. 61.
104. Sufficit sapienti ea que post Deum sequuntur cognoscere, principalem autem illam essentiam si quis velit intueri, nimio radorum fulgore, priusquam eam videat, caecabitur. *De profugis.*
105. Videre Deum, summum solidumque est gaudium, summum verumque gaudium, premium bene creditur beatorum. Lib. 1, de *Vita contemplat.*, cap. 4.

JOAN. CASS.

S. JUSTIN. MART.

LACT. TIRAB.

S. LAURENT. JUSTIN.

MINUT. FEL.

S. PAULINUS

S. PETERUS CHRYSOL.

PHILO JUD.

S. PROSDOC.

106. Qui videt Deum, pacem videt; et pax super ipsum est, qui Deus semper placet. Super *Psalm.* cxxiv, vers. ultimo.
- RICHARD. A. S. VICTORIS. 107. Vis videre Christum? discite cognoscere teipsum. Part. 4, de *Benjamin minore*, cap. 78.
- S. SYNESIVS EPISCOPUS. 108. Cum per sese Deum intueri res sit felicitatis plena, tum per phantasiam illius notitiam apprehendere, exquisitoris ejusdem intuitus est. De *Insomniis*.
- THEOPHYL. ANTIOC. 109. His qui criminibus sunt innexi, nequam apparet Deus, nisi prius ab omni inquinamento se repurget. Lib. 4, ad *Autolycom*.
- S. THOMAS AQUINAS. 110. Comprehendere Deum, impossibile est cuiusque intellectui creato: attingere vero mente Deum qualitercunque, magna est beatitudo. Part. 4, quæst. 12, art. 7.
111. Qui oculum contemplationis non habet apertum, Deum et que in Deo sunt videre non valet. 2, 2, quæst. 5, art. 4.
112. Intellectus plus participans de lumine glorie, perfectus Deum videt; plus autem participabit de lumine glorie, qui plus habet de claritate. Quia ubi est major charitas, ibi est majus desiderium: et desiderium quodammodo facit desiderantem aptum et paratum ad susceptionem desiderati, unde qui plus habebit de charitate, perfectius Deum videbit, et beator erit. Part. 4, quæst. 12, art. 12.
113. Nemo videns Deum vivit ista vita, qua mortaliter vivitur in istis sensibus corporis. 2, 2, quæst. 180, art. 5.
114. Hæc est angelica gloria, stare ante filium hominis Deum nostrum, et faciem ejus jugiter cernere. De *ultimo adventu Christi*.
- THOMAS A. KEMPIS. 115. Credere in Christum, mente cernere est: et ardentius amare, ipsum tenere est. *Medit.* 3, de *Adventu*, cap. 4.
116. Nulla festivitas solemnior, nulla societas jucundior, nulla delectatio major, nulla contemplatio excellentior, nulla felicitas dignior, quam Christum videre in gloria sua cœlesti. *Medit.* 29, de *Domin. Palmarum*, cap. 5.
- S. VALER. EPISCOPUS. 117. Si videre vis Deum, require medicum, suscipe peregrinum, visita infirmum, curre ad carcerem, vincula captivitatis solve, nodos iniquitatis incide. *Homil.* 4, de *bono disciplina*.
- IN VIT. PATR. 118. Sicut impossibile est, ut videat quis in aqua turbida faciem suam; sic et anima, nisi purgata fuerit a cogitationibus alienis, contemplative non potest videre Deum. Lib. 5, libell. 12, num. 13.
- SENTENTIE PAGANORUM.
- CICERO. 119. Deus ille (quem mente noscimus, atque in animi notione, tanquam in vestigio reponimus)

- minusquam prorsus apparet. Lib. 1, de *Natura Deor.*
120. Nec Deus ipse, qui intelligitur a nobis, alio modo intelligi potest, nisi mens soluta sit ab omni concrectione mortali. Lib. 1, *Tusc.* quæst.
121. Animus nisi purus et sanctus sit, Deum non capit. *Epist.* 87.
122. Intuendo Deum, videbis Deum. *Sent.* 426.
123. Videns Deum, facies mentem tuam qualis est Deus. *Ibid.*, sent. 427.
124. Respirate jam, respirate, ad fontem vite recurrite; illumque qui vos introducet in aditum veritatis capescite. Ibi fulgidum lumen nullis immixtum tenebris, ibi nullus ebrietas delirat, sed omnes sobrii vigiliant, atque mentis oculis, eum qui videri vult, acutus intuitus. *Prosec.*
125. Is nec auribus percipitur, nec cernitur oculis, neque sermone profertur: sola mens cum prospicit, sola mens prædicat. Lib. de *potest. et sap. Dei*, cui titulus *Pimander*, cap. 7.
126. Homo Deo devotus, quamprimum divinum prægustaverit visionem, oblivioni reliqua omnia tradit. *Ibid.*, cap. 9.
127. Impossibile est, (o fili) animam hominis in corporis læce jacentem, divinam assumere formam: neque licet etiam Dei pulchritudinem contueri, nisi qui ante in Deum fuerit reformatus. *Ibid.*, cap. 10.
128. Quid Deo lucidius? ille quippe omnia ob eam causam fabricavit, ut eum per singula cerneret: hæc Dei bonitas, hæc ejus virtus est, illum fulgere per omnia: Deus enim in operatione conspicitur. *Ibid.*, cap. 2.
- Vide etiam *tit. Deus*, sent. 49; *Judicium extremum*, sent. 54; *Lux*, sent. 68; *Mortificatio*, sent. 50; *Solitudo*, sent. 8; *Virgines theologice*, sent. 43, 45; *Vita aeterna*, sent. 95.
- VITA AETERNA.
- Definitio. Aeterna vita est, ex qua omnis vita pendet, et a qua in omnia: que qualemunque vitam degunt, vita pro modo ejusque diffunditur. De *divinis nomin.*, cap. 6.
- Vita aeterna est quoddam bonum excedens proportionem nature create. 1, 2, quæst. 114, art. 2.
- Vita aeterna nihil aliud est, quam cognoscere Deum. *Opusc.* 6, super *Symbol.* *Apост.*, art. 1. Quid est beata vita? securitas, et perpetua tranquillitas. *Epist.* 12.
- Differentia. Quantum distat inter hanc vitam et aeternam? hic falsitas, ibi veritas: hic pertur-

- batio, illic fida possessio: hic pessima amaritudo, illic sempiterna dilectio: hic periculosa elatio, illic secura exaltatio; hic mors, ibi vita. *Serm.* 2, *Vigil. Nat.*
- SENECA. Hoc inter, hanc vitam et illam aeternam interest: hæc qua fulgore extrinsecus veniente percussa est, crassam illi statim umbram faciet quisquis obtulerit: illa vero suo lumine illustris est. *Epist.* 21.
- SENECA. SENTENTIE PATRUM.
- S. AMBROS. 1. Civitas Dei illa Jerusalem non meatu alienius fluvii terrestris abluitur, sed ille ex vite fonte procedens Spiritus sanctus, cujus nos brevi satiamur haustu, in illis cœlestibus Thronis: Dominationibus et Potestatibus, Angelis et Archangelis redundantibus videtur effluere pleno septem virtutum spiritalium fervens meatu. Lib. 1, de *Spiritu sancto*, cap. 20.
2. Hæc est aeterna vita, vivere sine pena, habere et gloriam. Super *Epist. ad Galat.*, cap. 6, in illud: *Metet vitam aeternam*.
3. Vera vita illa est, quam speramus futuram, que non occasu, non temporibus terminatur: aeterna est, et ideo merito vera appellata est. Super *1 Tim.* vi.
4. Vita aeterna justis gratis datur, pro cuius acceptione multa adversa perferunt, multas lacrymas fundunt, immensas preces Deo afferunt; et cæteris bonis operibus seipsos exercent. *Prosec.*
5. Sed gratis tamen vitam aeternam percipiunt, quia pretium vite aeternæ, quod sunt bona opera, ab ipso accipiunt, qui dixit: Sine me nihil potestis facere. Super *Apocal.*, cap. 21.
- S. ANSELM. 6. Existentes in aeterna vita diligunt Deum plusquam seipsos, et invicem tanquam seipsos, et Deus illos plusquam illi seipsos: quia illi illum, et se et invicem per illum: et ille se, et illos per se ipsum. Gaudium quale aut quantum est, ubi tale tantum bonum est? In *Proselogio*, cap. 25.
7. In civitate supernæ Jerusalem jura legum immobilia, optime consuetudines: ibi cives, non ex timore alienius suas occultant opes, imo, gaudent, dum palam omnibus apparent. *Prosec.*
8. Nullus ibi incursum malorum, pestis nulla, violentia omnique rapina procul inde remota: præterea locus amoenus, et magna dulcedine refertur.
9. Tenebræ ibi nulla, lux indeficiens et circum lucens: infirmitas nulla; sanitas indefessa, nihil incommodum, omnia ad votum. De *similitud.*, cap. 44.
10. Malum quemque sic omnes boni in aeterna Tom. IV.

- vita habebunt odio, ut nec filius quidem pietatem habeat de patre in penis conspecto. De *similitud.* cap. 62.
11. Gaudium in vita aeterna erit justo intus et extra, gaudium sursum atque deorsum, gaudium circum circa, ubique gaudium plenum. *Ibid.*, cap. 71.
12. Nullus ibi meror, procul omnium dolor, nulla moestitia, nulla indigentia, nulla necessitas, nullius boni est difficultas. *Prosec.*
13. Nunquam ibi tenebræ, nec terror nominatur gehennæ, nullius noctis tetra cæcitas, nec tumultus improbitas.
14. Nunquam ibi famis atisque inopia, frigoribus nec æstus moratur penuria, non invaliditudo corporis prostrans, nec corruptio mentis; non zelus, neque contentio, nec omnino ambitio.
15. Illino abest sollicitudo finis, et cura mortis: labor senectutis, langor ægritudinis: ibi nescitur passio aeris; et varietas temporis. In *Meditat.*
16. Quid hæc vita beatius, ubi non est paupertatis metus, nec ægritudinis imbecillitas? *Prosec.*
17. Nemo ibi læditur, nemo irascitur, invidet nemo. Ibi cupiditas nulla exardescit, nullum ibi desiderium, nulla pulsatur ambitio.
18. Nullus ibi diaboli metus, invidiæ nulla, terror gehennæ procul: mors neque corporis, neque animæ, sed immortalitatis munere vita jucunda. Part. 4, tit. 4, cap. 2, § 8.
19. Nullus ibi potest egredi civis, nec intrare hostis, nulla pulsatur honoris ambitio, insidiæ daemonum nulla, sed consona cuncta, et jucunda sunt omnia. *Prosec.*
20. Ibi nulla dissensio, nulla seditio, nulla contentio, sed omnes concordant in una voluntate quam Dei esse constituunt. *Ibid.*, tit. 5, cap. 4, § 8.
21. Aeterna vita vitam temporalem viracitate ipsa superat. De *vera Relig.*, cap. 49.
22. Tanto illud, quod valde magnum est (quod nec oculus vidit, quia non est color; nec auris audivit, quia non est sonus; nec in cor hominis ascendit, quia cor hominis illuc debet ascendere) sumemus capacius, quanto id et fideius credimus, et speramus firmissus, et desideramus ardentius. *Epist.* 121, ad *Proban.* cap. 8.
23. Sine intermissione orare, quid est aliud, quam beatam vitam (quam nulla, nisi aeterna est) ab illo, qui eam solus dare potest, sine intermissione desiderare? *Ibid.*, cap. 7.
24. Ecclesia sine macula et ruga ex omnibus gentibus congregata, atque in æternum regnatura cum Christo, ipsa est terra beatorum, terra

viventium. Lib. 3, de *Doctr. christ.*, cap. 34.

25. Cum ex hac vita ab eo qui in his miseris fidelis et bonus est, ventum fuerit ad beatam, tunc erit vere quod nunc esse nullo modo potest, ut sic homo vivat quomodo vult. *Prose.*

26. Non enim volet male vivere in illa felicitate, aut velit aliquid quod deest, aut deest quod voluerit.

27. Quidquid amabitur aderit, nec desiderabitur quod non aderit : omne quod ibi erit, et quod est omnino beatissimum, ita semper fore certum erit. Lib. 13, de *Trinit.*, cap. 7.

28. Nullo modo esse poterit vita veraciter beata, nisi fuerit sempiterna. *Ibid.*, cap. 8.

29. Quid hoc bono melius, quid hac felicitate felicius? vivere Deo, apud quem est fons vitae. *De spirit.*, et *lit.*, cap. 22.

30. Hec est vita aeterna, ut cognoscant te verum Deum. Ibi enim fulget quod non capit laeas, ibi sonat quod non rapit tempus, ibi olet quod non spargit ventus, ibi sapit quod non minuit edactas, ibi heret quod non divellit satietas, ibi si quidem videtur Deus sine intermissione, cognoscitur sine errore, amatur sine offensione, laudatur sine fatigatione. *De spiritu et anima*, cap. 36.

31. Vita civitatis aeternae est quies, pax tranquilla, felicitas perpetua, pulchritudo admirabilis, species laudabilis, jucunditas concupiscibilis, gloria desiderabilis, gaudium perenne, festivitas continua, cantica dulcissima. *Ibid.*, cap. 5. *Prose.*

32. Sunt ibi gaudia aeterna, quae suavitatem infundunt et corruptionem non inducunt : semper reficiunt, et nunquam deficiunt, pascenti et perseverant integra, ad fruendum se exhibent, et permanent incorrupta. *Prose.*

33. Dulcedo illius civitatis infundit se ad suavitatem, species ad jucunditatem, visio ad delectationem.

34. Omnis pulchritudo ibi est, ubi summa pulchritudo est : quanta namque pulchritudo ibi est, ubi rerum omnium species sine defectu vigent, sine transitu permanent, sine corruptione consistunt, sine mutabilitate aeternae sunt?

35. O civitas sancta, civitas speciosa ! quidquid in te est, totum pulchrum est, snave est jucundum est : unum bonum est, et omne bonum in ipso est : si tam pulchrum est quod vere pulchrum non est, quid est quod pulchrum ?

36. Quidquid enim nominare boni possum, totum ibi est : quia omnia bona in uno sunt, et omnia unum sunt.

36 bis. Omnes ibi contemplantur, omnes letantur, omnes delectantur in Deo, cujus aspectus pius, facies decora, eloquium dulce : delectabilis

ad videndum, suavis ad habendum, dulcis ad fruendum.

37. Semper libet illum aspicere, semper habere, semper illo frui, et in illo delectari.

38. Ipse per se placet, et propter se : sufficit ad meritum, sufficit ad premium ; nec aliquid est quod extra illum queratur ; quia totum in illo invenitur quod desideratur, et in illo totum amatur : unum namque bonum est, et omne bonum in illo est, hoc bonum soli boni habent et vident, amant et laudant laude perpetua. *Ibid.*

39. Contemplerur qui sint ipsi Angelorum chori, quae ipsa societas beatorum spirituum, quae majestas visionis Dei : nemo enim in hac vita digne pensare potest quanta sit illa felicitas, Deum facie ad faciem videre ; quanta suavitas illud melos angelicum audire, quanta jucunditas omnium Sanctorum societatem habere. *Prose.*

40. In illa gloria nihil libentius intueor, nihil delectabilius ad contemplantum invenio, quam intui amoris affectum. *De Spiritu et anima*, cap. 57.

41. Qui solo beatitudinis supernae desiderio temporalia contemnit, et nihil luxus mundi diligit, solamque aeternam patriam appetit, magna mentis tranquillitate fovetur : in qua tanto Deum purius cernit homo, cum se solo solium invenit ; nihil enim Deo presentius, et nihil eo secretius. *Ibid.*

42. Ibi est omnis felicitas, omnis suavitas, omnis jucunditas, et omnis amenitas, omnis pulchritudo, et omnis dulcedo. *Prose.*

43. Quidquid expedit, et quidquid delectat, ibi est : omnes videlicet divitias et delicias, omnes requies et omne solatium.

44. Ibi est jugis tranquillitas, aeterna serenitas, aeterna jucunditas, jucunda et decora laudatio, et plena omnium honorum cognitio : quid enim ibi deesse potest, ubi Deus est, cui nihil deest ? *Ibid.*

45. Consideremus qualis sit illa gloria, quanta letitia, quae solemnitas, quae veneratio, quod tripudium civium supernorum. *Prose.*

46. Saepius haec meditator, illic ascendere nititur : suspiro, fremendo precibus, votis ibi tendo : atque modo miro quam sint ibi, quantaque gyro : meus haeret Christo, cor delectatur in isto : illic versatur, gaudet et stupet, et veneratur. Jam tanto dulcius, quanto saepius, aviditate quidem multa, sed satietate nulla : tam rara est hora, et brevis mora. *Ibid.*, cap. 60.

47. O civitas sancta, civitas speciosa, de longinquo te saluto, ad te clamo, te requiro.

48. O civitas desiderabilis ! muri tui lapis unus, custos tuus ipse Deus, cives tui semper facti.

49. Non est in te corruptela, nec defectus : nec senectus, nec ira : sed pax perennis, gloria sollemnis, letitia sempiterna, solemnitas continua.

50. Non est in te heri, nec hesternum, sed est idem hodiernum : tibi salus, tibi vita, tibi pax est infinita, tibi Deus omnia. *Ibid.*

51. Incomparabiliter superna est civitas clara, ubi victoria, veritas : ubi dignitas, sanctitas ; ubi pax, felicitas ; ubi vita, aeternitas. Lib. 2, de *Civilitate Dei*, cap. 29.

52. Quanta erit felicitas, ubi nullum erit malum, nullum latebit bonum ; vacabitur Dei laudibus, qui erit omnia in omnibus : tunc non erit nulla necessitas, sed plena, certa, secura, sempiterna felicitas. *Ibid.*, lib. 22, cap. 30.

53. Ibi vacabimus et videbimus, videbimus et amabimus, amabimus et laudabimus ; ece quod erit in fine sine fine ; nam quis alius noster est finis, nisi pervenire ad regnum, cuius nullus est finis ? *Ibid.*

54. In aeterna vita est veritas, illic fida possessio, illic sempiterna dilectio, illic secura est exultatio. *Prose.*

55. Illic semper manet amicus, quia nullus illic admittitur inimicus ; illic quidquid acceperis, ab illo servaberis, qui fecit ut ne tu transcas, et quod acceperis non amittas. *Contra Judaeos*, cap. 21.

56. Talis erit illa delectatio pulchritudinis, ut semper tibi praesens sit, et nunquam satieris, imo semper salteris, et nunquam satieris. *Prose.*

57. Si enim dixero quia non satieberis, fames erit ; si dixero quia satiaberis, fastidium timeo, ubi nec fastidium erit, nec fames ; quid dicam nescio, sed Deus habet quod exhibeat. *Tract. 3*, super *Evangel. Joan.*, de cap. 1.

58. Ibi est sempiterna vita sempiternae beatitudinis : ibi est amor perfectus et timor nullus : ibi est dies aeternus et unum omnium spiritus : ibi summa et certa securitas, et secura tranquillitas, et tranquillitas jucunditas, et jucunda felicitas, et felix aeternitas, et aeterna beatitudo, et beata Dei sine fine visio atque laudatio. In *Medit.*, cap. 17.

59. O vita vitalis, vita beata, vita secura, vita tranquilla, vita pulchra, vita munda, vita casta, vita sancta, vita ignara mortis, nescia tristitiae, vita sine labe, sine dolore, sine anxietate, sine corruptione, sine perturbatione, sine variatate et imitatione, vita totius elegantiarum, et dignitatis plenissima. *Ibid.*, cap. 22.

60. O vita felicissima ! o regnum vere beatum, carens morte, vacans fine : ubi continuus sine nocte dies, ubi non est adversarius impugnans, ubi nulla peccati illecebra, ubi est amor perfectus et timor nullus, ubi dies aeternus, ubi Deus

facie ad faciem cernitur, et hoc vita cibo mens sine defectu satiatur. *Ibid.*

61. Ibi hymnicidi angelorum chori, ibi societas supernorum civium, ibi dulcis solemnitas omnium ab hac tristicis peregrinatione ad gaudia redeuntium. *Prose.*

62. Ibi prophetarum providus chorus, ibi duodenus apostolorum numerus, ibi innumera militum martirum victor exercitus, ibi sanctorum confessorum sacer conventus, ibi veri et perfecti monachi, ibi sanctae mulieres, quae voluptates saeculi et sexus infirmitatem vicierunt : dispar est gloria singulorum, sed communis est letitia omnium. *Ibid.*, cap. 25.

63. Ibi intellectus est sine errore, memoria sine oblivione, cogitatio sine pervagatione, charitas sine simulatione, sensus sine offensione, incolumitas sine debilitatione, salus sine dolore, vita sine morte, facilitas sine impedimento, saturitas sine fastidio, et tota sanitas sine morbo. *De diligendo Deo*, cap. 18.

64. Ibi gaudium infinitum, letitia sine tristitia, salus sine dolore, vita sine labore, lux sine tenebris, vita sine morte, omne bonum sine omni malo. *Prose.*

65. Ubi juvenus nunquam senescit, ubi vita terminum nescit, ubi decor nunquam pallescit, ubi amor nunquam tepescit, ubi sanitas nunquam marcescit, ubi gaudium nunquam decrescit, quoniam ibi summum bonum possidetur. *De Soliloq. anima*, cap. 35.

65 bis. Summum bonum est gaudium angelorum, atque omnium sanctorum premium vitae aeternae, gloria spirituum, letitia sempiterna, corona decoris, bravium felicitatis, requies opulenta, pulchritudo pacis, intimum et externum gaudium, Paradisus Dei, Jerusalem caelestis, vita beata, plenitudo beatitudinis, gaudium aeternitatis, pax Dei, quae exsuperat omnem sensum : haec est plena beatitudo, et tota gloriatio hominis. *Ibid.*, cap. 36.

66. O vita vitalis, vita sempiterna, ubi gaudium sine morore, requies sine labore, dignitas sine tremore, opes sine amissione, sanitas sine languore, abundantia sine deiectione, vita sine morte, perpetuitas sine corruptione, beatitudo sine calamitate. In *Manuali*, cap. 7.

67. Quid vita aeterna beatius ? Ubi non est paupertatis metus, non aegritudinis imbecillitas ; ubi nemo laeditur, nemo irascitur, nemo invidet, cupiditas nulla exardescit, nullum cibi desiderium, nulla honoris aut potestatis pulsat ambitio, nullus ibi diaboli metus, nulla insidiae daemonum, terror gehennae procul, mors neque corporis, neque animae, immortalitatis munere jucunda vita, nus-

quam discordia, cuncta consona, cuncta convenientia. In *Manuali*, cap. 17.

68. Ibi erit, summa pax, summa requies, nullus dolor, nullus dolor, nulla paupertas, nulla senectus, nulla mors, nulla nox, nullum cibi desiderium, nullum sicut incendium. *De triplici habitaculo*, cap. 4.

69. Ibi quicquid nos nunc latet, manifestum erit. *Ibid.*

70. Tanta est pulchritudo iustitiae, tanta jucunditas lucis aeternae, hoc est incommutabilis veritatis et sapientiae, ut etiam non liceret amplius manere in ea quam unius diei mora, propter hoc solum innumerabiles anni hujus vitae pleni deliciis in circumfluentia temporalium honorum recte meritoque contemneretur. *Ibid.*

71. Currite velociter rectam viam, ipsa enim vos perducit ad patriam: ad patriam illam, cujus civis angelus sunt, cujus templum Deus, cujus splendor Filius, cujus charitas Spiritus sanctus: civitas sancta, civitas beata: ubi delectat videre Deum, vivere cum Deo, vivere de Deo. *De Cantico novo*, cap. 40.

72. Nihil ibi nisi bonum, nihil ibi nisi honestum, nihil ibi nisi verum, nihil ibi nisi purum, nihil ibi nisi sincerum. *Prose.*

73. Nulla ibi erit corruptio, nulla deformis praevaritas, nulla arduosa necessitas, sed interminata aeternitatis pulchra veritas, summa felicitas. *Serm. 1, Fer. 6 Pasche.*

74. Optima vita est, quia secunda est, quia aeterna est, quia vera est, quia felicitas nostra est: Deum habere, Deum videre, Deum contemplari. *Serm. 44, ad Frat. in eremo.*

75. Quid securus quam esse in ea vita, ubi non possit tibi evenire quod non vis? *Lib. 2, de Lib. arb.*, cap. 20.

76. Exardescere amore atque desiderio sempiternae vite sanctorum, ubi nec operosa erit actio, nec requies desidiosa. *Prose.*

77. Laus erit Dei sine fastidio, sine defectu: nullum in animo taedium, nullus labor in corpore, nulla indigentia, nec tua cui subveniri desideres, nec proximi cui subvenire festines. *De Catech. rud.*, cap. 25.

78. Tunc perfecte incipit Christianus futuram et aeternam vitam diligere, cum vitam praesentem ceperit non amare. *Homil. 33, Ex quinquag. Homil.*

79. Si curris pro hac vita centum millia, quod millia debes currere pro vita aeterna? *Ibid.*, homil. 37, cap. 3.

S. BERNARD.

80. O vere felix et gloriosa satietas! o sanctorum convivium, o desiderabiles epulae! ubi nimirum anxietas nulla, nullum poterit esse fastidium,

quoniam satietas summa, et summum inerat desiderium. *Serm. 1 omnium SS.*

81. O vere merides! plenitudo fervoris et lucis, nullus statio, umbrarum exterminatio, desiccatio paludum, fœtorum depulsio. *Prose.*

82. O perenne solstitium, quando jam non inclinabitur dies! o lumen meridianum! o vernalis temperies! o æstiva venustas! o autumnalis ubertas! o quies et feriatio hyemalis! *Serm. 35, super Cant.*

83. Electos tria in futuro manent. Interna satietas, aeterna jucunditas, jucunda voluptas. In suis *sententiis*, verbo *Electos*.

84. Qui replet in bonis desiderium animae, ipse rationi futurus est plenitudo lucis, ipse voluntati multitudo pacis, ipse memoriae continuatio aeternitatis. *Serm. 2, super Cant.*

85. In hac vita quando durat, compara tibi illam que semper durat. *Epist. 405, ad Romanum subdiacon.*

86. Cogita quidquid vis, quidquid potes exopta; excedit cogitatum omnem desiderium omne exsuperat illa felicitas, aeternitas illa, beatitudo illa sempiterna. *In Declinat.*

87. Premium patrie celestis est videre Deum, vivere cum Deo, vivere de Deo, esse cum Deo, esse in Deo, habere Deum, qui est summum bonum. *Prose.*

88. Ubi est summum bonum, ibi est summa felicitas, summa jucunditas, summa libertas, perfecta charitas, aeterna securitas, et secunda aeternitas.

89. Ibi est vera lætitia, plena scientia, omnis pulchritudo, et omnis beatitudo.

90. Est ibi pax, pietas, bonitas, virtus, honestas, gaudia, lætitia, dulcedo, lux, vita perennis, gloria, laus, requies, amor et concordia dulcis. *Libro Medit.*, cap. 4.

91. O civitas gloriosa, celestis habitatio, locus vite, suavitatis palatium, splendor glorie, gratiae magnitudo, claritas infinita. *Serm. de Septem grad. Confess.*

92. Vita aeterna est locus voluptatis, ubi torrens voluptatis potantur justis; locus splendoris ubi justis fulgent sicut splendor firmamentis; locus lætitiæ, ubi lætitia sempiterna super copiam eorum; locus abundantia, ubi nihil deest videntibus eum; locus suavitatis, ubi apparet Dominus suavis universis; locus pacis, ubi in pace factus est locus ejus; locus admirationis, ubi sunt mirabilia operaejus; locus satietatis, ubi satiabimur cum apparuerit gloria ejus; locus visionis, ubi videbitur magna visio; locus ubi sapientia sine ignorantia, memoria sine oblivione, intellectus sine errore, ratio sine obscuritate splendebit. *Serm. xli, de Quinquag. negotiat.*, num. 7.

93. Vita aeterna ipsa est plenitudo, ipsa est longitudo dierum, verus dies, qui non novit occasum: plenus merides, vera glorie plenitudo, aeterna veritas vera aeternaque satietas. *Lib. 5 Florum*, cap. 47.

S. BONAV.

94. Vita sanctorum in patria, est vita vitalis. *Super Psalm. cxvii.*

95. Aeterna omnium honorum erit solemnitas, facie ad faciem Deum intueri, ejus dulcedine sine fastidio satiari, ejusque visionis sine defectu perfrui. *Serm. 3, de Ascens.*

96. Si stultus est, qui dat vitam suam pro obolo, merito stultior est, qui dat aeternam pro aliquo transitorio. *Serm. 1, de Dom. 12, post Pent.*

97. Vita beata altissima est, pulcherrima, gloriosissima, dulcissima, immensissima, nulloque tempore finienda. *Serm. 1, de S. Bartholom.*

98. In gloria aeterna est sanitas absque infirmitate juvenus sine senectute, satietas sine fastidio libertas sine servitute, pulchritudo absque deformitate, abundantia sine indigentia, pax sine perturbatione, securitas absque timore, cognitio absque ignorantia, gloria sine ignominia, gaudium sine tristitia. *Titulo 10, Diata, cap. 4.*

99. In illa caelesti aula plenitudo omnis boni in omnibus perfecte est. Ibi virgo gaudet de sanctae viduitatis merito; ibi vidua exultat de sanctae virginittatis privilegio; ibi confessor de martyris jucundabitur triumpho; ibi martyr tripudabit de confessorum bravio; ibi propheta laudabitur de patriarcharum pia conversatione; ibi patriarcha exultabit de prophetarum fide et speculatione; ibi apostoli et angeli gaudebunt de merito omnium inferiorum; ibi omnes inferiores letabuntur de gloria et corona superiorum. *In Solilog.*, cap. 4.

100. Ibi est fruitio perfectissima, satietas sufficientissima, sobrietas sobriissima, voluptas pudicissima, cordialis diffusio, jucundissima amplexio, medullaris transformatio, centralis quietatio, omnis amenitas, omnis suavitas, omnis securitas, omnis libertas, aperta visio, firma tentio, consummata dilectio, continua laudatio. *De stimulo amor.*, part. 3.

101. Tot et tanta sunt ibi gaudia, quod omnes arithmetici hujus mundi non possent ea numerare; nec geometrici mensurare, nec grammatici, rhetorici, aut theologi explicare. *Lib. 7, Compend. theol. veritat.*, cap. 31.

102. Deus ibi erit, speculum visui, cithara auditui, mel gustui, balsamum olfactui. *Ibid.*

103. Ibi erit candor lucis aestivalis, amenitas vernalis, abundantia autumnalis, requies hyemalis. *Ibid.*

104. Ibi nihil obest, nihil deest, nihil affluit, nil est extra quod appetatur, nihil intra quod fastidiatur. *Ibid.*

105. Merces sanctorum tam magna est, quod non potest mensurari; tam nulla, quod non potest numerari, tam copiosa, quod non potest finire: tam pretiosa, quod non potest aestimari. *Ibid.*

106. Ibi affluentia virtutum, influentia deliciarum, confluentia honorum. *Ibid.*

107. Vita aeterna in duobus consistit, in necessaria praesentia omnis boni: in necessaria absentia omnis mali. *Ibid.*

108. Vita aeterna erit, cursus sine termino, usus sine fastidio, reflectio sine cibi adjutorio, requies sine noctis otio, ætas sine senio. *Homil. 28.*

109. In aeterna vita perpetua securitas manet; quia perversitas nulla miscetur, aeterna lætitia perseverat, quoniam nequaquam contrarietate aliqua constat esse violandam. *Super Psalm. lxxxv.*

110. Non potest vita aeterna succedere, nisi a. S. CIPRIAN. hic contigerit exire. *De Mortalitate*, cap. 8.

111. Qualis illic celestium regnorum voluptas sine timore moriendi, et cum aeternitate vivendi! quam summa, et perpetua felicitas! *Ibid.*, cap. ult.

112. Quid immortalitati, in qua locus nullus omnino dolori est, et lumen est, par esse possit? *De Eccl. Hierarch.*, cap. 7, part. 3.

113. Tanta est pulchritudo lucis aeternae, tanta est beatitudo et merces paradisi celestis, tanta dignitas beatificae visionis super gloriosissimam Trinitatis, quod licet non essemus eas habituri nisi per horulam unam dignum esset mille annis pro eis usque ad sanguinem laborare. *De Profess. monastica*, art. 5.

114. Qui per odium et iracundiam radicem in se charitatis extirperit, nihil in eo, unde ad aeternam vitam perveniat, permanebit. *Homil. 8.*

115. Plurimum ei relinquatur, cui vita (quae omnibus terrenis bonis praeponderat) reservatur. *Homil. in Litanis.*

116. Non valent vitae praesentis obsequia, aeternae vitae gaudiis comparari. *Prose.*

117. Lassescent licet membra vigilis, pallescant licet ora jejuniis; non erunt tamen conditione ad futuram gloriam.

118. Futura beatitudo acquiri potest, aestimari non potest. *Homil. 3, ad Monachos.*

119. Vita aeterna nec oculo potest cerni, nec tacita mentis cogitatione pertingi, quam consuequi est facilis, quam enarrare. *Prose.*

120. Cujus erit cursus sine termino, unus sine fastidio, reflectio sine cibi adjutorio, requies sine

S. CÆSARIUS
ARELAT.

CASSIODOR.

S. CIPRIAN.

S. DIONYS.
AREOPAG.DIONYSIUS
CARTHUS.

S. EPILOGUS.

S. EUSEBIUS
EMIS.

noctis otio, etas sine senio : indeficiens sub vultu Deo claritas, semper nova iuconditas, et secura felicitas. *Ibid.*, homil. 6.

124. Quasi iucondum erit, comite bona conscientia ad vera et solida gaudia, atque ad angelorum transire consortia, et ad illam vitam consecrari, ubi nulli erunt labores, nulli dolores, nulla damna, nulla incommoda ; et quod super omnia bonum est, nulla peccata, sed aeterna innocentia ! *Ibid.*, homil. 8.

S. GREGOR.
MAGNUS.

122. Ibi pro sanctorum tunica, lux folgebis aeterna, ibi vestitus nullius unquam saeculis exendus convertetur in corpus : ibi indumentum transit in premium, ibi angelica ista stola non jam erit amictus, non jam erit habitus, sed natura. *Ibid.*, homil. 10.

123. Erit aliquomodo in aeterna vita ipsa distributionum diversitas concors, quia tanta vis amoris in illa pace nos sociat, ut quod in se quisque non acceperit, hoc se accipere in alio exultet. *Lib. 4, Moral.*, cap. 31, num. 42.

124. Quando ad ipsum fontem vite venerimus, erit nobis delectabiliter impressa situs simul atque astietas : sed longe aberit a siti necessitas, longe a satiatae fastidium, quia et sitientes satiabimur, et satiati sitionus. *Ibid.*, lib. 48, cap. 28.

125. Quia in hac vita est discretio operum, erit in illa aeterna procul dubio discretio dignitatum : ut quo hic alius alium merito superat, illic alius alium retributione transeat. *Ibid.*, lib. 4, cap. 31.

126. In aeterna vita una cunctis erit beatitudo laetitiae, quam vis non una sit omnibus sublimitas vite. *Ibid.*, num. 42.

127. Erit in beatitudine aeterna culpae memoria, non qua mentem polluat, sed qua artius illam laetitiae adstringat. *Ibid.*, num. 42.

128. Eternam vitam si ore petimus, nec tamen corde desideramus, clamentem facemus : si vero desideramus, ex corde, etiam cum ore conticescimus, tacentes clamamus. *Ibid.*, lib. 22, cap. 13.

129. Ibi supernorum civium societas sancta, ibi solemnitas certa, ibi requies secura, ibi pax vera. *Homil. 81, super Evang.*

130. In vita aeterna est, lux sine defectu, gaudium sine genitu, desiderium sine pena, amor sine tristitia, satietas sine fastidio, sospitas sine vitio, vita sine morte, salus sine langore. Super *septem Psalm. Penit.*, super *Psalm.* vii, vers. 14.

131. Ibi est dies aeternus, et unus omnium spiritus : ibi est certa securitas, et secura aeternitas, et aeterna tranquillitas, et tranquilla felicitas, et felix suavitas, et suavis iuconditas. *Ibid.*, in sua *Oratione.*

132. Illi beatae vitae, in qua cum Deo, et de

Deo vivitur, nullus potest aequari labor, nulla opera comparari. In *septem Psalm. Penitentiales*, super *Psalm.* vii, vers. 9.

133. Quae lingua dicere, vel quis intellectus capere sufficit illa supernae civitatis quanta sint gaudia ; angelorum choris interesse, cum beatissimis spiritibus gloriae Conditoris assistere, praesentem Dei vultum cernere ; in circumscriptum lumen videre, nullo mortis metu affici, incorruptionis perpetuae munere letari. *Homil. 87, super Evang.*

134. Illa vita nec inedia laborat, nec frigora caloresce, aut alias seris injurias sentit. *De mortuis.*

135. Beata est illa vita atque immortalis, quae sensuum libidine non fallitur in bonis dijudicandis. *Ibid.*

136. In domo caelesti tanto quisque mansionem inveniet amplioiorem, quanto in praesenti vita justius vixerit. *Serm. Dom. 20, post Pent.*

137. Omnium honorum promissio vite est sempiterna. *Lib. 45, super Isaiam*, cap. lv, super illud : *Audite me, et vivet anima vestra.*

138. Non erit ibi diminutio, vel augmentum corporis, seu finis aetatis ; puer ibi in juvenem non crescit, nec aliquis juvenis senescet : non erit ibi senectus nec senectutis defectus ; nemini conferet ibi timor pallorem, vel ira ruborem, nec labor sudorem, nec infirmitas dolorem. *Lib. 4, de Claust. animae*, cap. 24.

139. Civitas illa, in qua omnes Sancti tanta claritate fulgent, tanta perspicuitate translucent, quae sua singulis corda manifestat, ex auro dicitur simili vitro mundo ; ut designetur auro clara, vitro perspicua. *Ibid.*, cap. 27.

140. Ibi, in perfecta scilicet beatitudine, nec prudentia poterit decipi, nec fortitudo frangi, nec iustitia subverti, nec temperantia minui vel augeri, et erit in hac perfectione finis sine fine. *Ibid.* cap. 34.

141. Electos tria in futuro manent : interna satietas, aeterna iuconditas, jucunda voluptas. *Lib. 4 Miscellan.*, codic. 2, lit. 114.

142. Ibi esse nostrum non habebit mortem, ibi nosse nostrum non habebit errorem, ibi amare nostrum non habebit offensionem. *Lib. 2, de Sacram.*, part. 18, cap. 24.

143. Erit ibi laetitiae, ut nulla sit anxietas in querendo ; erit et desiderium, ut nullum sit fastidium in fruendo ; unde fruatur nec fastidium, quo frui magis sitiunt. *Super Cont.*, cap. viii.

144. Ibi erit vita sine morte, dies sine nocte, securitas sine timore, iuconditas sine dolore, tranquillitas sine labore, pulchritudo sine deformitate, fortitudo sine debilitate, rectitudo sine

S. GREGOR.
NYSS.

HAYNO.

S. HIERON.

HUGO A. S.
VICTORIS.

S. ISIDORUS
HISPALENSIS.

HUGO CARD.

S. INNOCENTII.

perversitate, charitas sine malitia, veritas sine fallacia, felicitas sine miseria. *Serm. Dom. Latere.*

S. JOANNES
CHRYSOST.

145. O sancta civitas, ubi nulla malitia, sed tota concordia : ubi perfecta bonitas, et tota charitas : ubi iustitia, et plena mansuetudo : ubi temperantia, et prudentia regnant ? *Homil. super Psalm.* cxviii.

146. Urbs caelestis in primis regia est, et celeberrima, cuius fundamenta et portae ex sapphiro margaritisque sunt compositae, quae non est in forum et palatium divisa, sed quicquid est illius urbis, aula regia est. *Homil. 1, super Matth. Oper. perf.*

147. Non est illic zelotypia, neque invidia, neque morbus, neque mors corporis, neque illa quae est anima : non ibi tenebrae, neque nox ; semper dies, semper lux, semper claritas, pax ibi summa est, gaudium, iuconditas, voluptas. *Hom. 6, super Epist. ad Hebr.*

148. Quae sunt virtutes futuri saeculi ? vite aeterna, angelica conversatio. *Ibid.*, homil. 9.

JOAN.
TESTIN.

149. Tanta sine dubio gloria in aeterna vita profuerit animae, ut omni creaturae viventi inexcogitabile sit. *Prose.*

150. Nec est ibi defectus, nec fastidium, nec taedium : est enim satietas sine fastidio, esuries sine defectu, iuconditas sine molestia, gaudium absque tristitia, aeternitas sine fine, requies sine labore, sanitas sine dolore.

151. O quam insipiens est, qui tanta pulchritudinis gloriam suam culpa perdidit ! *Super Prolog. Regulae S. Bened.*, cap. 2, text. 44.

152. Qui vitae futurae premia diligenter excogitat, mala omnia vitae praesentis aequanimiter portat : quoniam ex illius dulcedine huius amaritudinem temperat, et ex aeternitate illius brevitate huius despiciat transitoriam. *Lib. 3, de Sum. bono*, cap. 58, sent. 5.

153. Qui vitam longam quaeris, ad eam tendere vitam, pro qua Christianus factus es, id est, aeternam : non ad istam, de qua ad erudiendum te, descendit vita aeterna, id est Christus. *Prose.*

154. Haec est enim vita vitalis, ista vero mortalis est. *Ibid.*, cap. 64, sent. 5.

LACT. TERTI.

155. Innocentiam solum legitimum et digna merces est immortalitas, quam statuit a principio Deus sanctis et incorruptis montibus, quae se a vitio, et ab omni labe terrena integras involatasque conservant. *Prose.*

156. Huius praemii caelestis ac sempiterni participes esse non possunt, qui fraudibus et rapinis conscientiam suam polluerunt. *De Ira Dei*, cap. 23.

157. Vita spiritualis, quae terrene contraria est quia sempiterna est, idcirco et bona eius sempiterna sunt. *Lib. 6, de Divin. inst.*, cap. 4.

158. Sola illa beata, vita dicenda est, quae caret morte, non subijctur miseris, non perturbatur adversis, non variatur casibus, non alienis indiget administriculis. *De Discipl. monast. conversat.*, cap. 24.

S. LAURENT.
JUSTIN.

159. Ibi nulla est infirmitas, nulla corruptio, nullus metus, nulla sollicitudo, nullus moror, nulla afflictio, nulla molestia, nulla miseria. In *Speculo spirit.*, cap. 14.

LUDOVICUS
BLOSSIUS.

160. Futura vita creditur beate sempiterna, sempiternae beatae. *Prose.*

161. Ubique certa securitas, et secura tranquillitas, et tranquilla iuconditas, felix aeternitas, aeterna felicitas.

162. Ubi est amor perfectus, timor nullus, dies aeternus, alacer motus, et unus omnium spiritus.

163. Ubi nec fallit quisque, nec fallitur, unde nullus eiecitur beatus, quo nullus miser admittitur. *Lib. 4, de Vita contemptat.*, cap. 2.

164. Vita aeterna est Angelorum, sanctorumque hominum congregatio beata. *Ibid.*

165. Humanae substantiae ad Conditoris sui similitudinem sublimatae, omnia bona quae naturaliter accepta peccato corruperat, in vita aeterna reparabuntur in melius. *Prose.*

166. Intellectus erit sine errore, memoria sine oblivione, cogitatio sine pervagatione, charitas sine simulatione, sensus sine offensione, incolumitas sine debilitate, salus sine dolore, vita sine morte, facilis sine impedimento, saturitas sine fastidio, et tota sanitas sine morbo. *Ibid.*, cap. 4.

167. Elsi ibi erit distantia mansionum, summa tamen in illis erit unius perfectionis aequalitas, quibus erit regni caelestis una felicitas. *Ibid.*

168. Pax ibi est, requies ibi est, pax plena, requies bona, pax quietae, requies pacifica. *Part. 4, de Benjamin. minore*, cap. 30.

RICHARD. A.
S. VICTORIS.

169. Nihil vitae aeternae delicatius dulcius, nihil delectabilius, nihil hac suavitate salubrius, nihil praeclearius atque iucondius. *Part. 4, lib. 3, de Trinit.*, cap. 17.

170. Summum bonum est aeterna felicitas ; nam felicitas sine aeternitate, est felicitas misera ; et aeternitas sine felicitate, est aeterna miseria. *Super Psalm.* xc, vers. 16.

ROBERTUS
AQUINAS.

171. Vita aeterna non acquiritur, nisi per pugnam. *Super 1 Timoth.*, cap. vi, lect. 2.

S. THOMAS
AQUINAS.

172. Ibi est pax ingens sine timore, letitia sine morore, amor sine livore, scientia sine errore,

THOMAS A.
KEMPIS.

abundantia sine defectu, dignitas sine despectu, sanitas sine interitu, jucunditas sine fletu, securitas sine metu, voluptas sine vitio, satietas sine taedio, claritas sine nubilo, veritas sine ambiguo, puritas sine piculo, libertas sine obstaculo, conscientia sine scrupulo, felicitas sine termino. *Serm.* 29, ad *Novit.*, divis. 4.

IN VII. PAT.

173. Quis tam ignavi animi est? quis tam exors, quin sextatas temporarias mortes subire incensum inducat, ut beatam et ab omni interitu remotam vitam hereditario possideat? *Lib. 1, in Vita SS. Barthelemi et Josephae*, cap. 25.

SENTENTIA PAGANORUM.

ARISTOTEL.

174. Noster animus a mundo digressus speculabitur veritatem illius superni, existetque immortalis, felix dominusque orbis: qualis status est beatitudo magna et absoluta animis humanis. *Lib. 12, Theolog.*, cap. 23.

175. Beatis vivere maxime est expetibile, et horum vita est beatissima. *Lib. 9, Ethic. ad Nicomach.*, cap. 9.

CICERO.

176. Tempus est nos jam de illa perpetua, non de hac exigua vita cogitare. *Lib. 10, Epist. ad Atticum*, epist. 7.

177. Beata vita semper stabilis est, nec amitti potest: nam si amitti vita beata potest, beata esse non potest. *Prosec.*

178. Non enim in aliqua parte, sed in perpetuitate temporis esse vita beata dici solet: neque appellatur omnino vita beata, nisi confecta atque absoluta. *Lib. 2, de Finibus.*

179. O praecelsum diem, cum ad illud divinum animum concilium cunctumque proficiscar! *De Seneca.*

180. In vacuitate omnis agritudinis, vita beata posita est. *Lib. 5, Tus. quest.*

181. Quod si sola beata vita gloranda, et praedicanda, et praeserenda est; nihil est aliud quod praedicandum, et praeserendum sit. *Ibid.*

182. Perspicuum est in perpetuis plenisque gaudiis vitam beatam existere. *Ibid.*

FRATRO.

183. Si purus animus decesserit, nihil a corporis contagione secum trahens, ad divinum quoddam et immortale proficiscitur, quo cum pervenerit, omnino felix evadit. *In Dialogo Phaedonis.*

184. Magnum est praemium, spes futurae felicitatis. *Ibid.*

185. Quos constitit singulari quadam atque eximia virtute vitam instituisse, hi sunt qui terrenis locis liberantur atque solvuntur, tanquam carcibus quibusdam, superiorum vero illam puramque Regionem, qua terrae supereminet, in qua ad incolendam sedes sunt constituta, perveniunt. *Ibid.*

186. Quicumque juste et pie vitam traduxerit,

juvanda spes cor ejus fovens, ad felix quoddam sanium comitatur. *Lib. 1, de Republ.*

187. Cum ex humilibus magnos, et insignes viros evasisse conspicimus es: eos in morte e miseria in magnam felicitatem conscendisse putamus. *Lib. 10, de Legibus.*

188. Cum ex hoc carcere, hisque vinculis evolveris justus, tum eo pervenies, ubi nulla erit molestia, nulla sollicitudo, nulla senectus: ubi tranquilla vita, omnium malorum aenacia, immobili quadam et sempiterna quiete serena. *In Dialogo Axiocli.*

189. Quid homini potest dari majus, quam gloria, laus et aeternitas? *Lib. 3, epist. 21, ad Cornelianum Prisc.*

190. Glorie nullus finis est, proximi quoque Deo. *Suasor. 2.*

191. Facilis est ad beatam vitam via, ipsis diis adjuvantibus. *Lib. 2, de Ira*, cap. 13.

192. Vivere omnes beate volunt, sed ad perveniendum quid sit, quod beatam vitam efficiat, caligant. *De vita beata*, cap. 4.

193. Beata vita non aliter natura contingere potest, quam si primum sana mens est, et in perpetua possessione sanitatis suae. *Ibid.*, cap. 3.

194. Hoc inter hanc vitam et illam aeternam interest: haec quia fulgore extrinseco veniente percussa est, crassam illi statim umbram faciet quisquis obstiterit: illa vero suo lumine illustris est. *Epist. 21.*

195. Scias beatam vitam esse in excelso, sed volenti et perseveranti penetrabilem. *Epist. 64.*

196. Cur, o viri terrigenae, precipites in mortem ruitis, cum vobis haudquaquam desit immortalitatis consequendae facultas? *Prosec.*

197. Revocare jam vosmet, qui laboratis inopia, ignorantiae tenebris involuti: discollite ab obscuro lumine, ascescite immortalitatem, corruptionem fugite. *Lib. Potest. et Sap. Dei*, cui titulus *Pimander*, cap. 4.

198. Quisquis ad id, quod decet, mente utitur, nihil ab immortalibus discrepat, quia etiam corporis solutus compediibus, deinceps in chorum Beatorum atque deorum. *Ibid.*, cap. 12.

Vide etiam tit. *Desiderium*, sent. 22; *Differencia*, sent. 11; *Labor*, sent. 10; *Molestia*, sent. 40; *Mundus*, sent. 103; *Obedientia*, sent. 145; *Paradisus*, per totum; *Patria*, sent. 44, 52; *Regnum caeleste*, sent. 40; *Remuneratio*, sent. 40; *Regnae*, sent. 50; *Virtus*, sent. 136; *Virtutes theolog.*, sent. 56; *Vita humana*, sent. 9.

VITA HUMANA.

Etymologia. Vita dicta est propter vigorem, vel eo quod vi teneat. *Serm. Dom. 21, post Trinit.*

PLINIO II.

SENECA.

S. ANTONIUS DE PADUA.

S. AUGUST.

TRISMEGISTOS.

S. AMBROS. *Definitio.* Vivere vite est virtute vivere, beatumque vite actus habere in hujus corporis vita. *De Paradiso*, cap. 9.

S. THOMAS AQUINAS. *Divisio.* Vitae praesentis felicitas est duplex: una secundum vitam activam, alia secundum vitam contemplativam: una quidem perfecta, alia vero imperfecta. 2, 2, quest. 186, art. 3.

SENECA. In tria tempora vita dividitur: quod est; quod fuit; quod futurum est. Ex his quod agimus, breve est; quod acturi sumus, dubium; quod egimus, certum. *De Brevitate vitae*, cap. 10.

SENTENTIA PATRUM.

S. AMBROS. 1. Quid tantopere vitam istam desideramus, in qua quanto diutius quis fuerit, tanto majore oneratur sarcina peccatorum? *De Bono mortis*, cap. 2.

2. Vita hujus principium, mortis exordium est nec prius incipit augeri aetas nostra, quam minui. *Prosec.*

3. Cui si quid adjicitur spatii temporalis, non ad hoc accedit, ut maneat; sed in hoc transit, ut pereat. *Lib. 2, de Vocat. gent.*, cap. 8.

4. Heu! quanta dementia in via lassari, et viam nolle finire. *Serm. Dom. 6 post Pascha.*

5. Pereant omnia haec vana, et inania: vita haec misera est, et mors incerta. *Lib. 6 Conf.*, cap. 11.

6. Vita, quae fructu corporis delectata negligit Deum, inclinatur ad nihilum. *De vera Relig.*, cap. 11.

7. Nulla vita est, quae non sit ex Deo: quia Deus utique summa vita est, et ipse fons vitae. *De vera Relig.*, cap. 11.

8. Non aliqua vita, in quantum vita est, malum est, sed in quantum vergit ad mortem. *Ibid.*

9. Labores et pericula et exitia hujus transitoriae vite, si pro eadem vita quandoque vivenda subeuntur, ut mors ejus non omnino auferatur, sed paululum differatur: quanto magis pro aeterna subeunda sunt, ubi mortem nec natura sollicita cavet, nec ignavia turpiter timet, nec sapientia fortiter sustinet? *Epist. 45, ad Armentarium.*

10. Nonne cernis, haec vita miserabilis et egenae, quam vehementes habeat, quantumque sibi obliget amatores suos? qui tamen periculo ejus sepe turbati, citius eam finiunt, eo ipso quod finire formidant, et mortem dum declinant, accelerant: veluti si quisquam fluvio rapiendus irruat, latronem bestiamve fugiendo: jactant in mare tempestate saviente aliquando et alimenta, et ut vivant, projiciunt unde vivunt, ne cito finiantur quo vel in labore vivitur. *Prosec.*

11. Quantis laboribus agitur, ut longiore tempore laboretur? Multi cruciatus suscipiuntur certi, ut pauci dies adjiciantur incerti: et nonnumquam ipsis doloribus victi, continuo moriuntur, quos mortis timore suscipiunt: et cum omnino non eligant vitam finire ne dolent, sed dolere ne finiant, accidunt eis ut dolant et finiant. *Ibid.*

12. Vita humana, sempiterna esse non potest, quia mortalis est: nec diuturna, quia tota brevis est: nec de ipso brevi spatio sui secura, quia semper incerta est. *Ibid.*

13. Multi aliquando vitam dolore finierunt, quam non flinrent, dolere voluerunt. *Ibid.*

14. Habet hoc magnum malum, ac vehementer execrandum et horrendum nimis amor vite istius, quod multi dum volunt paulo diutius vivere, graviter offendunt Deum, apud quem est fons vitae: atque ita dum ab eis frustra, qui necessario futurus est vite finis metuitur, illinc prohibentur, ubi sine fine vivitur. *Ibid.*

15. Vita misera, etiam si posset esse perpetua, nullo modo, beatae vitae, etiam brevissimae comparanda est: et tamen ista amando misererrimam atque brevissimam, perdunt beatissimam ac sempiternam: cum in hac ipsa, quomodo male diligunt, hoc vellent, quod in altera perdunt: quia utique in ista nec miseriam diligunt, nam beati esse volunt; nec brevitatem, nam eam finire nolunt: sed tantum quia vita est, sic amatur, ut saepe propter eam (licet miseram et brevem) beata et sempiterna amittatur. *Ibid.*

16. A dignum est, vel ferendum, cum contentumur omnia quae amantur in mundo, ut vita post paululum finienda, saltem ipsum paululum teneatur in mundo, et non contentumur mundus, ut obtineatur vita quae sine fine apud illum est, per quem factus est mundus? *Ibid.*

17. Vita si diligitur, ibi acquiratur ubi nulla morte finitur. *Epist. 45, ad Armentarium.*

18. Omnes in hac vita mortales sumus, et dies hujus vitae ultimus omni homini est semper incertus. *Prosec.*

19. Verumtamen in infantia speratur pueritia, et in pueritia speratur adolescentia, et in adolescentia speratur juvenitas, in juvenute speratur gravitas, et in gravitate speratur senectus, utrum contingat incertum est, est tamen [quod] speretur.

20. Senectus autem aliam aetatem, quam speret, non habet; incertum est, ipsa senectus quando sit homini: illud tamen certum est nullam remanere aetatem, quae possit succedere senectuti, quia noluit Deus. *Epist. 110, ad Eradium.*

S. ANTONIUS DE PADUA.